

ВХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

dot. mianowanie całego nakładu wyda-
w. nr 51 z 491 p. k. zaas. dlażnego
rozporządzenia tego pisma drubno-
wego. Zarządowi askas odpowiedział
redaktor wgo czasopisma, by orzece-
nie ulmnie ualecił bezplatnie w najblizszym
numerze 1 to na pierwsze stronie. Nawi-
szowanie tego nakladu podlega za kopa
uplatunku przewidziane w § 21. ust. druk.
17. grudnia 1963 (za. p. p. Nr. 0 z 1963 i
k. 44) zaas. za przeszerokom na grawyry
do 491 p. k. tworu, dnia 29. listopada 1963.

сяться голоси, аби до державного співробітництва притягнути словацьких автономістів, а навіть — німецьких соц. демократів.

Тимчасовий уряд.

„Народні Лісти“ подають такий склад майбутнього чехословацького кабінету: голова ради міністрів — Свєгль (аграрів), внутрішні справи — Черни (лівої), народня оборона — Стішбери (нап. соц.), закордонні справи — Бенеш (нап. соц.), торгівля — Дворачек (нап. дем.), рільництво — Годжа (агр.), освіта — Срдінко (агр.), залізничні — Бехине (соц. дем.), фінанси — Гінгліш (лівої), судівництво — Файнер (лівої), пошта — Носек (католик), публічні роботи — Мльчох (партія промисловців), соціальна опіка — Віггер (соц. дем.), здоровля — о. д-р Шрачек (католик), міністр для Словацьчини — Каллай (лівої).

Вибір на Закарпатті.

Ми вже подавали вислід виборів до союму на українському Закарпатті після першої скрутинії. Тоді виборчу цифру досягнули тільки комуністи (2 послів), земледільці (Куртук) і Малєре (Корлат). Тепер проголошено вже вислід виборів з другої і третьої скрутинії. З 5 дальших мандатів на Закарпатті здобули: о. Августин Волошин (христ.-народна партія), Інж. Яромір Нечас (соц. дем.), Сидоряк (комуніст), д-р Гагатко (московілі з чеської респ. партії) і д-р Кралік (агр.). До сенату вийшло із Закарпаття тільки 2 сенаторів, оба комуністи (Боднар і Рещук). Більше сенаторів не буде, бо чеські партії, від яких кандидували послы на Закарпатті, дали рештки своїх голосів тим кандидатам до союму, яким голосів бракувало, але за те забрали для себе голоси, віддані на Закарпатті до сенату.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це нагородя фортеця, це певний захист у добі лихоліття!

РАБІНДРАНАТ ТАГОР.

Сторож скарбів.

Бріндабан-Кунду сердитий прийшов до свого батька і сказав: „тепер їду від тебе геть“.

— Ти нужденне, невдячне сотооріння! — закликав отець погіршливо, коли б ти заплатив мені все, що я видав на твоє вбрання та поживу, тоді ти мав би право, заявити це так великолушно.

Пожива і одіж в домі Джаганнага, не коштували так багато. Ніші старі мудрі уміли дуже дешево радити собі. Спосіб життя Джаганнага вказував, що його ідеал не погоджувався з вашим. Якщо він не мит вам дорівняти, то це була залежність від розпусного товариства, яке було в цьому винне, в часті були це нерозумні забаганки природи, яка примувала до цього, щоб тіло та душу задержати разом. Як довго Бріндабан був ще безжениий, ішло все гаразд, але по його вичинню, не хотів він погоджуватися з ідеалом свого батька. Стало зовсім ясно, що синові поняття про добробут зверталися щораз більше від духовності до матеріалізму і дали себе пірвати течії пропашного світа. Він не хотів більше терпеливо зносити невигід, які спричинював голод, спрага та студня. Мінімальна частка, яку потрібнував він на одіж і поживу, росла щораз більше.

Батько і син попадали щораз частіше в суперечку. Вкінці Бріндабанова жінка тяжко занедужала, так, що мусли прикликати сільського чікара. Але коли лікар записав нечужий дорогий лік, взяв це Джаганнат за доказ очевидного невиння і без застанови показав йому авері. Зразу благав Бріндабан свого батька, щоб цей не переривав

Вирізки.

Моральна атмосфера і моральна сфера.

В статті „Моральна гангrena“ лівшавський „Роботник“ (ч. 328 з 29. лист.) твердить, що передумовою господарської санації Польщі є санація моральна. Треба ліквідувати гангрену та знищити гангрену надужити і аполітиста, що дійшли в Польщі до нечуванних розмірів. Не можна того страшного морального розвалу енцирадувати повоєнною деморалізацією, що існує в цілому світі, бо

у нас (себто в Польщі) зло є більше, як де нде, зухваліше, як де нде, а також шкідливіше, як де нде. Бо воно черпавши державний організм молодий, що ледве повстав до життя, що ще не застогнувало, бо аїде засоби державної роботи, суспільного господарства мало ще розвиненого, що не єсодить важку яріву. В тих умовах страш є, кубою злодійства та надужити стає одною з найбільших і найсильніших катастроф. А катастрофа не була би така страшна, колиб не гоасувала — б е а к а р н о. Якраз безкарність спричинила те, що вона дійшла до таких розмірів, що лайданств так повсякдно залучувало й розухвалалося. Від літ відбувається на денне світло надужити, що кличуть до неба о пінету, ставши брудні ошуканства, крадіжжя, дефрандації, гвалт публічного гроши, інтереса, що обіцяють державу й громадянство, а забачують всяких гільтат. Та не прчадуємо собі, щоб хоч очно більше злодійство було покаране, щоб держава дала якийнебудь відпиртій брудній хвилі, що її залізла. Найвиша (Палата державної контролі дослідує, списує протоколи, пересилляє послам довірчій аміт, які є одним великим кінематографом викрадіт лайданств. І що з того? Ніщо. Злочини проходять безкарно. Страш заступовується. Могутні проєкція охоронює злочинців. Вигоди пл. министр, всякі огляди особисті, партійні, товариські — спрочинюють, що лайданств яно глумляться з держави, зі справедливості, з усього. Прокуратори не рухаються. Вржіття великих надужит скоро затирається. Сойм не здобувається майже ніколи на екунебудь справію в боротьбі з тим злом.

Так менш-більше представляється моральний стан Польщі. Очевидно, є це внутрішньо-польська справа, до якої нам немає ніякого діла, колиб ця страшна, злочинна

атмосфера своїми випарами не загроювала атмосфері і поза рамками польського громадянства. Нашим обов'язком китайським муром відмежуватися від цієї атмосфери, щоб не стати її жертвою.

Преса.

„Дух Льюкарна“ витісняє задуху в Польщі.

Польський прем'єр і міністер закорд. справ Скішницький витісав до Лондону, щоб там в імені Польщі підписати льокарнський пакт. Його подорож супроводжує гол. редактор „Варшавянки“ пос. Строньський в статті „Перед підписом“ (ч. 326 з 28. лист.) досить невеселими міркуваннями.

Саме тоді, коли Скішницький захлипується „духом Льюкарна“, Строньський хотів би аяти, що Льюкарно дає Польщі. А якраз — на думку Строньського дає воно Польщі самі тіпизми, а саме: 1) псує воно існуючу досі в аот. 27. версайського трактату рівноградну ненарушність західних і східних границь Німеччини; 2) віступає від арт. 16 Ліг Наций в користь Німеччини (перемарш через німецьку територію) і 3) обмежує польсько-французький союз до випадків наглого нападу або нападу із за відсутності однодушної ухвали Ліги Наций та узалежнює ділення союзу від оцінки учасників рейнського договору.

На ці три тіпизми Льюкарна для Польщі мін. Скішницький не дав позитивної й заспокоюючої відповіді, взагалі не перевів аналітичного розгляду льокарнських постанов, хоч це зробили Чемберлен і Лютер.

В своїй аргументації Скішницький використовує погляди й твердження державних мужів. Так нпр. льюрд Грей, а за ним і Скішницький твердять, що колиб в р. 1914 було Льюкарно, то не було би світової війни. На те зазначає Строньський, що колиб не було світової

війни, то не було би й Польщі. Скішницький заспокоюється тим, що він інтерпретує Льюкарно так само, як Чемберлен, Бріан і Бенеш. На те Строньський:

„Пн. Чемберлен, Бріан і Бенеш є так само аналогічними політиками, як льюрд Грей, а як він бачив значіння 1914 р. якраз випав як Польщі, так вони бачать значіння Льюкарна в р. 1925 якраз протило, як його мусить бачити Польща. Бо вони бачать, що Німеччина дала заперуку миру на Заході дуже повільну, а супроти того чуже докладно глядять, ніж мусило глядіти, — на те, що дала її виключно на односторонній витівці собі збільшеної спроможності зміцнити границі в Польщі. Того не зробилося даремно. Кошти ми маємо платити. Та в Польщі, створюючи виразний захв в Лютер і п. Штосе чина і цілої без анітні Німеччини, та чатаючи текст постанов, що відкомізують Німеччині воюта по тих змігачах, треба бачити очима власними, а не очима п. Чемберлена, Бріана і Бенеша“.

Через Льюкарно ослаблено тем польсько-французький союз, бо

Франція одержує в Льюкарні забезпечення своїх границь перш усього рейнський договір. Поруч з тим союз Франції з Польщею стає для Франції чимсь значно меншим, ніж був без того. І тому, може хібною політикою, але стверджено в арт. 2 і 4 рейнського договору, обмежено французько-польський союз і узалежнено його не лише від Рад Ліг, але також і учасників рейнського договору“.

Скішницький твердить, що — мовляв — Польщі забезпечено мир на 5 до 10 літ та що за той час можна розбудувати державу і одержати кредит, бо ніхто не дає кредиту, як чуже близьку війну. На це замічує Строньський, що якраз при кредитах почнеється розмову про віддачу Німеччині Поморя і Шлеска.

Як бачимо, дух Льюкарна не служить Польщі, а навпаки витаюрює задуху.

По широкому світі.

Новий французький уряд вичне свою працю від стабілізації франка, через введення нових податків, — поагодження міжсоюзу.

лікування, вкінці почав йому грко докоряти, але ніщо не помогло.

Коли його жінка померла, кричав на батька і назвав його убийником.

— Дурниці — сказав батько. — Хіба не умирають люде, хоча й проковтують всілякі ліки? Колиб лік міг уратувати життя, чому ж царі та королі не є безсмертні? Ти хотів, щоб твоя жінка померла з більшою величавістю як мати і бабка?

Колиб Бріндабан не був такий зажурений і був здібний до думання, ті слова моглиб дійсно потішити його.

Ні мати його, ні бабка не захищали ліків, заки попрашали цей світ, і це було рогинним зичаєм. Але молоде покоління не хотіло умирати згідно з давними зичалями.

Коли все це діялось, був то саме час приходу Англії до краю*). Старі правовірні люде, були згрішені безбожним способом життя молодшого покоління, вони тихо сиділи по кутках і старалися шукати забуття в своїх люльках.

Коротко та добре сказав модерний Бріндабан до свого батька: їду собі від вас геть.

Батько як стій згодився і висказав сягочну присягу: „Колиб він колинебудь в майбутності дав своєму синові хоч один гріш, то нехай боги зачислять йому цей вчинок так, як колиб він пролив кров зі святих корів“.

Бріндабан присягнув також: „що колиб він взяв щось колинебудь від свого батька, нехай це буде йому зачислене за злочин убийства матері“.

Для людей в селі була ця мала революція якоюсь визвольною зміною у сирій одноманітності їхнього життя. А коли Джаганнат виді-

личив свого сина, кожен потішав його як міг. Лише в таких неморальних часах могло таке статися, щоб син за жінку посварився з батьком, і в тім були всі згідні. І вони полавали дуже важну причину в обороні свого погляду: коли комусь помре жінка, він може собі пошукати іншу, за те, коли помре батько, не можна за гоощі або добре слово знайти такого, щоб став на його місці. Їхня льогіка була зовсім правильна, але цілковита безвигладність дістав другого батька не дуже журила невдячного сина. Навпаки. Старому також не було тяжко розлучатися зі сином. Притім домашні видатки значно зменшались з його відходом. Вкінці батько звільнявся від великої тривоги, яка завжди його переслідувала, що син і наслідник може його колись отруїти. Коли він споживав свій нуждений обід, був завжди в страху, що споживає отруту. По смерті синові цей страх зменшився, а відколи відійшов син, він зовсім щез.

Але одно слабе місце було в серці старого скупаря. Бріндабан взяв зі собою чотиролітнього сина Гокуль-Чандру. Кошти удержання вунка були розірною малі і не могли нарушити любови Джаганнага до нього.

Хоч він журився тим, що син взяв зі собою малого Гокуля, коли обчислив, скільки заощадить він за місяць в часі відсутності обох, скільки це вийде ще за рік, а який капітал буде він мати, коли цю суму дасть на процент. Одночасно старому ставало щораз тяжше жити в пустому домі, куди не бігав вже малий Гокуль. Тепер не було вже туг того, що робив ріжні збитки, відбирав йому їду і відав її сам, забираав з перед носа фляшечку з чориндом, коли він робив свої рахунки. Звичайний уід його

ценного життя, яке не було нічим закаламучене, стало для нього, якниш нестерпним тягарем. Він признавав, що такий незакаламучений спокій, можна знести лише в майбутньому житті. Коли він побачив діри в покривалі або чорніліні рисунки на своїх матах, зроблені цим малим мисльцем, йому ставало дуже важко на серці.

Одного разу він дуже накричав на вунка, що цей подор йому хустку, тепер виступили Джаганнатів слюзи в очах, коли доглянув і кузі кімнати зачознені остачки цієї хустки. Він сховав їх уважно в шухляді і зробив сягочне прирочення: колиб Гокуль повернув колись, він не кричав би на його, хоча б цей і що року зничив таку хустку.

Але Гокуль не вертався, а Джаганнат старіся дуже хутко. Його пустий дім ставав для нього щораз пустішим. Старий чоловік ні міг вже витримати сам один в хаті.

В обідню пору, коли всі люде мали полудняний відпочинок, коли на було бачити Джаганнага, як мандрував через село, з доагою люлькою в руках. Хлопці переставали гратися і мерщій утікали і приличну віддачу і співали пісню, що уложеноу сільським поетом, що славила ошадні прикмети старого пана. Ніхто не важився назвати його дійсним іменем, зі страху, що буде мусія постити ший дель*). Для того давали йому люде назву імя. Старші називали його Джаганнат-наш**), але молодше покоління прозвало його упримом, бо діало, безкровна, засушена шкіра старця заерку подобала на уприм.

(Продовження буде.)

Перекладав Яр. Маджоняв.

*) В Бенгалі є звичай: хто несе ім скупаря, цей не дістає ший дель ітн.

**) Джаганнат — загальне імя.

Розглядаючи розписки на 3 тижні, — трибунал проводив рядки Ангелісній, обвинувачувачу прокурору Пірталі, борючись з вибором адвокатів: д-р Гаскенчик Лев і д-р Шенчук Семен із Львова, а д-р Туринський з Коломиї — а крім того кілька адвокатів з уряду, ніж яких в Україні! д-р Надрага, д-р Марічак, д-р Палемський і інші.

Акт обвинувачення лягло обвинувачення, що вони організували або брали участь у вбивстві і вбивстві цілих і організували соціально революції на землях Польщі в Осені 1944. На чолі того Революційного руху має стояти якесь Гроссер, що має бути більшовицьким царем. — В них зловбути за-

соба потрібних для організування революції мали об'єктивні причини, а то: на жаль, родичів Ротшильда в Хайбачі і сім'ю, як жидівську родину Білора в Малих Каміках, а також на польські двори в Черемшіві (власність Лівія) і в Цемні (власність Павлин Купчові).

При останньому нападі на Цемну жидівська ділянка виступила з криком жидівського управителя Баласа. Об'єктивні, яких в часі слідства на поліції в Коломиї в недоліжний спосіб катували, мали признати частину родини — оправдані, що робили це не фізично, а в сумі свого "отримання" Григорчука. Зрештою всі вони країні біда — голод, що жиди безсильно в голоді та нужді. І якщо напад на допити тих жидів, що дуже сумніває, то тільки в голоді. Розправа та її перебіг викаже, чи вони напад "робили революцією", чи падали жертвою якоїсь провокації.

Процес Штайгера.

Тридцятьсятий день розправи.

Провідник трибуналу закомігував, що трибунал рішив переслухати о. мітката Білорського в його приватному помешканні в присутності судді присяжних і сторін. Далі рішив переслухати пп. Зигмунта і Анну Величківську і інж. Шевчука. Зрештою всі вони країні біда — голод, що жиди безсильно в голоді та нужді. І якщо напад на допити тих жидів, що дуже сумніває, то тільки в голоді. Розправа та її перебіг викаже, чи вони напад "робили революцією", чи падали жертвою якоїсь провокації.

Конфронтація Савіцького і Пастернака.

Провідник трибуналу повідомляє Пастернака про те, що комісар поліції Савіцький знає так: На його запит, як Пастернак бачив, як Штайгер кидав бомбу, вона мала закінити: "Бомба може того ж не бачила". Пастернак заперечує, що такий сід до Савіцького не казав. В часі переслухання Савіцький був убораний по цивільному і вона казала, що це державний поліційний урядник. Далі Пастернак заперечує, що усі питання, які й ставив Савіцький, докладно пам'ятає. Пам'ятає теж усі свої відповіді. До найменших подробиць переслухання її інспектор Лукомський, а п. Савіцький вийшов у часі одного переслухання в товаристві двох панів. На запит провідника, чи пам'ятає, що Савіцький сказав до неї слова: "Нехай пані усвоюється!" — Пастернак твердить, що цього до неї Савіцький ніколи не казав. Слів "Борони Боже!" — не казала і коли не твердить Савіцький, то це брехня. Свідок Савіцький пригадує Пастернака цілий перебіг допиту і твердить, що вона сказала "Борони Боже, того ж не бачила". Пастернак каже, що такого вислову взагалі не живав. Натомість уживав часто "Борони Марію".

Свід. Савіцький каже далі, що Пастернак казав, що на Штайгера замах: "Здається, що це той пан, але ніяк не пригадується йому сказала: "Так, то напевно він". На те запитав Пастернак: "То це очевидна брехня!" Савіцький твердить, що усі ці слова разом зі словами "Борони Боже і т. д." Пастернак казав в часі слідства. Пастернак каже: "Ви прийшли в товаристві двох панів, з яких один був підковитий панич, може й ви були пані". Далі заперечує Пастернак, що слів "Здається" вона ніколи не казала, вказуючи на Штайгера. Але все одно — це не перешкоджає свідкам Штайгера твердити, що іменні ті слова вона казала.

На всі запити оборони д-р Ляндава Пастернака відповідала в недовірливому тоні. Вона каже, що в часі дорозової розправи напад був на неї батько Штайгера і мало її не вбило. По розправі дістала листа з призначенням від а. Бомби, в крім цього опубліковане в "Слові польським" публічне призначення від організації польських жінок.

По закінченню конфронтації трибунал покрав Пастернака грошевою карою в сумі 15 золотих за словну зневагу інспектора Савіцького. Крім цього трибунал висловив нагальну обор. д-рові Ляндавові невідомі вислови по адресі Пастернака.

Д-р Ляндава поставив внесення на конфронтацію свідка Яроша і поліц. агента Небіжського з Пастернаком. Один зі суддів присяжних поставив зловмисок на конфронтацію Пастернака з поручиком Мірошківським.

Усі ці внесення трибунал відкинув.

По закінченню вчорашньої розправи, коли публіка виходила з сал. розправи, дався чути на коридорі перепалочний жіночий крик. Виявилося, що п. хтось із публіки кидав Пастернаку "не сказавши до неї ні слова. Зав'язався поліцейський, що Пастернак знав, чимно пат. Мильна Мисова, жінка жидівського адвоката. Пані Мисова заявила категорично, що це не вона. Оцей інцидент кидав якесь титло на ту важку атмосферу непереможності, яка огорнула деяких зацікавлених представників жидівства. Безперечно, що такі инциденти — без огляду на те, хто їх допущається, не мають ні в інтересі об'єктивності ні в інтересі цієї справи.

Кооперація.

Мандрівні господарські курси в кооперативному повіті.

В кооперативному повіті відбуваються тепер мандрівні господарські курси, які заслугоують на увагу і наслідують в інших повітах. Повітовий Союз Кооператива в Кооперативних зрозумів на основі практики з попередніх літ, що сила його розвитку лежить якраз в організації спілок при допомозі поширення по селах господарської культури відповідними лекціями та курсами. Тому повний організатор, агроном, а тепер працює там вже двох агрономів-організаторів. Цього року улажено на основі планів і деректив Кооперативного Товариства господарського "Сільськогосподарського" у Львові мандрівну господарську школу, яка має тривати цілий рік. Ця школа поділена на 10 районів, а в кожному районі має бути 2-3 трижневі господарські курси, так що в році буде 10 таких курсів. Наука вже почалася. Перший курс відбувся між 2 і 15 листопада в селі Перемишлі. Записаних учасників було 32-ох з 4-ох сусідніх сіл, які — не зважаючи на страшні осінні болота — ходили на лекції дуже пильно. Ходили також і незаписані, так що на кожній лекції, було поперх 50 слухачів. Виклади тривали пересічно 6 годин день. — Другий курс почався дня 20 п. м. в Нижбіку новим для 5-ти сусідніх громад. За ним підуть курси в дальших округах. На курсах викладають пп. інж. Воліньскі і Мушій. Їх лекції на практичній темі, що освітлюють і дають вказівки в багатьох пекучих господарських справах, є тодішнім до кооперативної ініціативи по селах, до закладання досвідчих піль, добору насіння, купів машин, раціональної управи і годівлі, тому дарод горяться на курси. Ця праця нехай буде взором і для цих повітових організацій, які дотепер оправдуються тим, що "за господарської кризи в повіті селянство не проявляє жадного зацікавлення в справах господарської культури", тим більше, що нагою агрономів чекає на працю, а її нема.

Лист до Реданції.

Високоповажаний Пане Редаторе!

Не відмовтеся помістити на сторінках Вашого щодняного часопису отсих кілька рядків:

Не маючи змоги подякувати кожному окрема всім тим численним представникам українських громадських і культурних установ, а також знайомим, приятелям і товаришам, що взяли або безопосередково участь у святкуванні мого ювілею, або надіслали мені з того приводу свої привітання — зі Львова, краю, закордончю Я з далекої моєї батьківщини — Наддніпрянської України, скляю їм усім свою щирю подяку на отсім місці за ту милу Я зовсім незаслужено мую несподіванку, яку вони мені цим зробили.

У Львові 29. XI. 1925 р.

Ваш. Дорошенко.

ОПОВІСТІ.

Ресторан "Українського Наддніпрянського Театру" О. Міткенич.

Дрогобич. Сягає кіна "Штук". 3.XII. Чорна пантера і білий медвідь (пропаганда вистава).

Самбір. Сягає "Сокола". 4.XII. "Маруся Богуславка". 5.XII. "Дні нашого життя". 6.XII. Ніч під Іваном Купалом.

В Стрию і Дрогобичі початок точно о год. 8:30 веч. в Бориславі і Самборі в год. 7:30 веч. 562 11-2

Український хор Д. Нотка. У четвер 3.XII. м. Перемишль. У п'ятницю 4.XII. м. Перемишль. У суботу 5.XII. м. Пшеворск. У неділю 7.XII. м. Раши. У середу 9.XII. м. Ланьцут. У четвер 10.XII. м. Тарнів. У п'ятницю 11.XII. м. Краків. У неділю 14.XII. м. Краків. 768 11-2

Сходились аконитів в Перемишлі. Як делегат Союзу Українських Адвокатів у Львові запрошую доучасти Видів Союзу. Вп. Товариства адвокатів-Українців в Мостисі, Судової Вишні, Турки, Баничова, Устої, поліційних, Борині, Буківська, Чеснова, Любомилі, Ярослав, Краків, Лиска, Любачева, Люточинь, Сянок, Кооска, Мушани і Голінь на сходили, які відбулися в Перемишлі, в кімнатах "Української Бесіди" (Наводний Дім) у в'їздорі. дня 8. грудня ц. р. о год. 10⁰⁰, перед голудем. Д-р Вол. Загайкевич.

Інвалідський з'їзд в Навіші. Поводиться до відома всіх інвалідизованих українських інвалідів, що 19. грудня 1925 р. о год. 10 рано відбудеться незвичайний інвалідський з'їзд делегатів м. Каліш (Українська станиця, інвалідський клуб). Делегати вибираються на з'їзд від трьох кваліфікацій — інвалідів один, які мусять мати при собі уповноваження останніх двох, ними підписаних зі засвідченням їх підпису початковою однією з українських установ. Комітет.

Філія "Прогресу" в Стрию улажує в дня 8. грудня п. р. в Стрию доічне "Свято Прогресу". Того дня о год. 9 рано буде відправлено в місцевій парохіальній церкві заупокойне Богослуження за померлих членів філії при співучасті хору Мішанської Бесіди. О год. 11⁰⁰, відбудеться обісна у великій салі Нагольного Дому "Святої Поранок" з промовою делегата Головного Відділу п. інж. Івана Ліщинського зі Львова, з продукціями хору Мішанської Бесіди під управою п. А. Губського, жіночого хору Тов. українських робітників і слуг, дівчатами і релігійними вправами дітей Сирітського Зав'язу. Закінчить виставу кім. "Народного Дому". Просимо усе громадянство з'явитися на тім обході, якого доті призначений на підмого Матісному Товариству — як пачебачнийше і зложити добровільні дати на дар "Прогресу". Всі читальні "Прогресу" і кооперативні стрийського повіту просимо вислати на це свято своїх делегатів і заохотити своїх громадян до громадської участі. — За Відділ філії "Прогресу" в Стрию д-р Колітовський голова. Колоніський секретар. 860 1-1

Від секретаріату "Товариства письменників і журналістів Імени Івана Франка". Секретаріат повідомляє всіх інтересованих, що заявля про вступлення до Товариства треба вислати на адресу секретаря В. Бобинського, Львів, вул. Голуба 11 а., — вписове та вкладки на руки секретаря Ф. Фелюшова, Львів, Ринок ч. 10. У власному інтересі повинні всі управленні до членства а також бажачі стати членами-прихильниками якнайскорше внести вписове (10 зол.), вкладки, та подати свою точну адресу. Місячна вкладка вноситься 5 зол. і згідно з рішенням Ради Товариства може бути зменшена відповідно до матеріальних засобів члена до висоти 2 зол. — Львів, дня 1. XII. 1925. Секретар: Василь Бобинський.

Дрібні оголошення.

МЛІН гая, цени і разовий. Личацьська 132 приймає до мелення збіжжя у дрібних кількостях. 876 2-3

ПОШУКУЮ дозвільного заняття при родині. Ласкаві оголошення: Склад об'єднан. Руська 3. 1-1

МІД-платою з власної пасіки чистий, правдивий без домішки під гарантією в 5 кг. бляшанках оплачено по 13:25 зол. висилє Євген Білинський, Збарж. 881 1-8

МУНКА ИЛО

під кожним зглядом
БЕЗ КОНКУРЕНЦІЇ

ЧЛЕНИ "ДНІСТРА", які на підставі рішення Комісії належать лише до "ДНІСТРА", не мають жадного обов'язку щонебудь платити в П. Д. У. В. ані за 1924 ані за 1925 р. ані за літа попередні, але мусять заплатити премію в "ДНІСТРІ".

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідала.

УКРАЇНСЬКА

КНИГАРНЯ І АНТИКВАРНЯ

у Львові, Рутівського 22.

порукає зі свого складу свою творчість

А. Крушельницького:

Одні	315 зол.
Триго	175
Антиквар	175
Будівний хліб	3:30
Ірест Оленська	3:30
Як проковити земля	2:10
Як пильорне земля	3:30
3м гоня	4:30
Дужим помахом крил (4 часті)	10:50
В хуртовині (3 часті)	10:50
851 б)	2-2

АДВОКАТ

Д-р МАРТИНЮК ІВАН

відкрив адвокатську канцелярію

в МЕДИНИЧАХ (пов. Дрогобич)

і веде її в домі Товариства Прогресу

860 проти приходства. 4-4

Від 30 літ існуюча фірма
тепер удосконалена технічно і побільшена
Робітня навчальних печаток,
таким ритовиниче Заведення

РОМАН МІНКІН

Львів, вул. Леґіонів 29 (в пасажі)

Агентурам сталять на провінції

значний раб. — Позір на ім'я і адресу.

812 3-5

Українські Вишивки

20 арнушів з многими зборами до вишивання на гарнім папері, а твердій о-праві з винеткою П. Коахуна, розсилати буде з дням 1. січня

Українська

КНИГАРНЯ І АНТИКВАРНЯ

Львів, вул. Рутівського 22.

Ціна буде найменше 25 зол.

Хто пришле 10 зол. до 15-го грудня, той одержить без огляду на спалок валюти лиш за доплатою 10 зол. цілий комплет.

883 1-4

ЗАГАЛЬНІ ЗВОРИ

Тов-а "Українська Захаронка"

відбудуться

5. XII. 1925, р. в год. 16:30 в салі "Бесіди".

880 Виділ.

Артистичний переплет Євгеній та всякого рода пере літній роботи виконували: Микола Кривецький, артист

переплетчик, запис. судовий знавець.

885 Львів, Пенарська 12. 1-10

УРЯДНИЧКА з догою практикою, самостійна колекція даятка українсько-польсько-німецька і бутлятьерка, об'єднана комплет доклада 3 веде інаї каси, бюрократичні справи, пошукує посади на скоючих умовах. Зголошення до Адміа для "Добрі свідоства".

ШУКАЮ Михайла І. Сушко з Армії Ієгатори. І. Вєrian, Zayev за Tropical bolost, Skopje — der-bic. 885 1-1